

20. august 2021

EM 2021/147

Jeg fremsætter hermed følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i forretningsorden for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut at afsætte midler til igangsætte en kampagne med fokus på at bekæmpe vold og ikke mindst vold i hjemmet med det klare formål, at antallet af voldstilfælde i samfundet i 2025 skal være faldet med 25 procent i forhold til i dag.

Kampagnen skal senest påbegyndes 1. august 2022 og løbe til og med 31. december 2024.

(Medlem af Inatsisartut Anna Wangenheim, Demokraterne)

Begrundelse

Vold er fortsat et stigende samfundsproblem. Politiets årsrapporter og Grønlands statistik vidner om, at den personfarlige kriminalitet er stigende - også blandt de helt unge¹. Vold i nære relationer med voldsom adfærd til følge i værste fald mordforsøg og drab finder sted i samfundet². Vi er så få mennesker i samfundet i forhold til mange andre lande, og alligevel scorer vi højt på begået voldskriminalitet pr. indbygger. Det må vi sammen lave om på.

Demokraatit mener, at vi skal have fokus på at forebygge og bekæmpe voldshandlinger. Her er Alliaq, der er et behandlingstilbud under socialstyrelsen til mænd og kvinder over 15 år, som har en voldelig adfærd³, en vigtig del, når det drejer sig om at sikre, at personer med en voldelig adfærd ikke begår ny vold.

At hjælpe personer med voldsadfærd kan dog ikke stå alene i forsøget på at hjælpe ofrene, herunder kvinder og børn, som er fanget i en voldsspiral. Tænk, hvis det næste offer er din datter? Din søn? Din veninde? Hvordan hjælper vi hinanden med at bryde cirklen? Jeg mener, at vi skal håndtere kampagnen på en helt anden måde end alle andre tidligere kampagner, hvor meget af ansvaret bliver lagt over på systemet og det offentliges ansvar. Vi skal alle lære at tage et medansvar i at bryde voldsspiralen, og at det er os selv, som siger fra. Det er os, som samfund, der skal hjælpe hinanden og ikke kun det offentlige, der skal gribe os, når vi "falder".

Her skal vi huske på, at vold, særligt i nære relationer, er enormt tabubelagte. Når først vi accepterer, at den fortsat skal være tabubelagt begynder mennesket desværre at se det mere som et normalitetsbegreb, snarere som et dysfunktionelt fænomen. Dette kan medføre konsekvenser i forhold til vores børns adfærd.

Det betyder i værste fald, at den negative sociale arv får lov at leve videre fra generation til generation, og at hensigterne med forebyggelse er dømt til at fejle. Selv ved jeg, hvor besværligt og komplekst det kan være at komme ud af et voldeligt forhold. Det kan tage mange år og konsekvenserne kan være af svær karakter, såsom traumer med uarbejdsdygtighed til følge.

¹ <https://politi.gl/-/media/mediefiler/gl/dokumenter/word/aarsstatistik-2020.pdf?la=da&hash=F65104709EF09858D4F3851D08B251BF8D5D00C0>

² <https://www.sdu.dk/sif/>

³ <https://socialstyrelsen.gl/alliaq>

For børns vedkommende kan traumer fra voldsoplevelser hæmme indlæring og den generelle trivsel, såfremt der ikke bliver iværksat den nødvendige hjælp. I vores forholdsvise lille samfund kender vi nok desværre alle til voldsudøvelse i vores omgangskredse. Men mange er desværre også påpasselige med at "blande os", trods det at vi har underretningspligt, hvis børn lever under forhold der bringer barnets trivsel, sundhed eller udvikling i fare.⁴ Men vores nære relationer til hinanden, særligt i mindre samfund, gør det enormt svært at bryde disse tabuer.

Vi ser også i Børnetalsmandens rapporter, at der i høj grad bliver udøvet svigt og misbrug fra børnenes nære omgangskredse.

Der er derfor behov for en tydelig og massiv landsdækkende kampagne, hvori voldens fem karaktertræk fremhæves. Disse er fysisk, psykisk, materiel, økonomisk og seksuel. Det er vigtigt at signalere at vi som land har nultolerance i relation til vold, og at vi værner om menneskerettighederne. Det er ligeledes vigtigt, at kampagnen fokuserer på, at det aldrig er ofrets ansvar, at vedkommende bliver udsat for en eller flere af de ovennævnte typer af vold.

Demokraatit mener, at kampagnen særligt skal have unge mellem 15 og 30 år som målgruppe, da vi med fokus herpå forhåbentlig kan forhindre potentielle, fremtidige voldshandlinger. Dette fokus gør det oplagt at fokusere kampagnen på de sociale medier Facebook og Instagram, da det er her de unge mennesker typisk befinder sig hver dag. Det er ligeledes vigtigt, at kampagnen har rollemodeller som for eksempel kunne være tidligere voldspersoner og tidligere ofre, der fortæller, hvordan de er kommet ud på den anden side.

Med disse ord ser jeg frem til at høre Naalakkersuisuts svarnotat samt indlæggene fra de øvrige partier.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De økonomiske konsekvenser for det offentlige afhænger af, hvor omfattende kampagnen skal være. Jeg foreslår, at de samlede udgifter til kampagnen holdes inden for en million kroner pr. år i årene 2022, 2023 og 2024.

Det må antages at ressourceforbruget til sundhedsvæsenet, politiet, kommunernes socialkontorer og andre offentlige relevante aktører på længere sigt isoleret set i forhold til vold vil falde, hvis en kampagne kan forebygge og minimere vold.

Andre faktorer kan dog spille ind i forhold til det samlede ressourceforbrug inden for ovenstående sektorer.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv

Ingen

⁴ Inatsisartutlov nr. 20 af 26. juni 2017 om støtte til børn § 15 og 16.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne
Ingen.